

ЦѢНИ.

За абониране на вѣстника:

За година 10 л.
 „ 6 мѣсеца 6 л.
 „ въ странство за година 15 л.
 „ старъ брой 50 ст.

За обявленията:

1) Въ единъ стълбъ:
 На 4 стр. въ цифер. редъ 20 ст.
 „ 1 стр. 1 л.—
 „ Другитъ стр. 50 ст.

2) Въ два стълба:
 На 4 стр. въ цифер. редъ—50 ст.
 „ 1 „ „ „ 3 л.

За срочни (шестмѣсе или годишни) обявления се правятъ важни отстъпки.

Абонаментътъ въ предплата

Занесването на новъ абонатъ става въсѣкога отъ началото на мѣсеца

ЧЕРНО МОРЕ

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ

„Всички права на свободата сѣ основани на правдата; а туй първата длъжностъ на свободата е да защитава правдата“.

АДРЕСЪ:

За писма естатии и рѣкописи:
 До Редакцията.
 За пари (въ бонуса и аписи)
 До П. Бобчевский
 РЕДАКЦИЯТА И АДМИНИСТРАЦИЯТА
 се помещава въ домъ Бобчевский,
 № 335, срещу Централната,
 градска градина.

Редакцията не отговаря за
 съдържанието на публикуванитъ
 писма и съобщения, нѣмъ не
 сѣ отъ специалнитъ и
 дописници.

Неуотребенитъ рѣкописи
 се връщатъ, ако се платятъ
 пощенскитъ разходи.

Неплатени писма не се
 приематъ.

Единъ брой 20 ст.

Единъ брой 20 ст.

Всѣки абонатъ има право да си достави загубения брой, но току създъ, получаването на слѣдующия брой. Инакъ, създъ туй врѣме, плаща като за старъ брой, и то ако има.

Редакторъ-Издател
П. БОБЧЕВСКИЙ

Редакцията е въела за правило да не изпълнява никакви поръчки, които не сѣ придружени съ стойността.
 За обявленията се плаща създъ първото публикуване.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Долуподписанный художникъ, свършивши Флоретинската академия и служилъ седмъ години като първостепененъ учителъ по рисованieto въ държавнитъ гимназии на България, приема да прави отъ фотография увеличени до естествена голѣмина портрети съ крѣда. Цѣната на тѣзи портрети е както слѣдва: портретъ естествена величина само глава съ малка частъ отъ рамената и бюста двадесетъ и петъ лева, а цѣлъ бюстъ, особено офицерски съ ордени, еполети и пр., тридесетъ и петъ лева.

Поръчките трѣбва да бждатъ придружени отъ добри, ясни фотографии, по възможностъ кабинетни, и ще се изпълняватъ, само ако сѣ предплатени.

ЖИВОПИСЕЦЪ: **Антонъ Митовъ.**

3—375—2

Варна

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Бившии II годишенъ учителъ на инострани езици при държавнитъ и общински училища, преподава частно

ФРЕНСКИ И НѢМСКИ ЕЗИЦИ

Приема и всѣки видъ преподаване на френски, нѣмски, руски и романски езици.

Съ почитание:

Вартоломей Робертовичъ.

(Гостинница „Прѣславъ“ № 4.)

3—386—1

ПОЛИТИЧЕСКО ОБОЗРѢНИЕ.

Съ обикновенното въ тѣзи случаи блѣскаво тържество, се е отворило на 15-й того Народното Собрание съ тронното слово на Н. Ц. Височество Господаря, съдържащието нѣмъ което дадохме въ минлия брой.

Забѣлжителни и отрядни сѣ думитъ на Княза, съ които той заявява че страната върви и се развива вече въ своя нормаленъ редъ, и че въ нея царува редъ, тишина и общо задоволствие. Това е и желанието на населението, това е и общото старание на всички: страната да си тръгне въ нормалния вървѣжъ, гражданитъ да се наслаждаватъ и да се ползватъ отъ всички свои законни права и свободи и държавата да цвѣти и успѣва за слава и за добро на народа. И ний сме твърдо убѣдени че нѣма защита по-силна, по-несъкрушима за една държава, отъ колкото благоденствието и свободата на нейнитъ граждани, които въ правителството, въ държавния глава, въ

такъвъ случай, ще виждатъ олицетворени туй свое благоденствие и тѣзи своя свобода. Дано тѣва вътрѣшното нормално развитие да продължава да върви твърдо по указанията на основнитъ наши закони, и то не има да се бои отъ влиянието на никакви неприятелски поглъщания въ вреда нашата самостоятелност. Утѣшителни сѣ и думитъ на тронното слово съ които се описватъ многозначущитъ приемания на Н. Ц. Височество отъ Английската Кралица, и отъ Австрийския Императоръ, както и значението, което придава на визитата на г. Стамболова у Султана, и пращането Джамалъ-бея въ Пловдивъ. Всички тѣзи нѣща ясно говорятъ, и сѣ голѣми симитомъ за консолидирането на нашето политическо положение, консолидиране, което много се дължи на личнитъ достоинства, на голѣмитъ роднински връзки и влияние на Н. Ц. Височество Господаря.

Най-важното обаче, и до сега неизвѣстното нѣщо, е дѣто словото ни съобщава че правителството е сключило вече единъ заемъ отъ 145 милиона лева. Само по себѣ си сключването на този заемъ е фактъ, който показва че положението на България е доста осигурено за да могатъ чужденцитъ да рискуватъ въ неимъ капиталитъ си, но тайнствеността на неговитъ условия каратъ хората да се безпокожатъ малко, да не би да се ангажиратъ жизненитъ източници на държавата, и да не би нѣкакъ си да попаднемъ подъ тѣжки условия, особено когато се знае че Левдъръ-Банкъ нѣма за черни очи и отъ сантименталностъ да ни дава пари, и когато е положително, че еврейтъ си взиматъ интереситъ много по-добъръ отъ насъ. Да! — Като вземемъ първитъ 70—80 милиона дългъ и сегашнитъ 145 ставатъ 215—225 милиона, което ще рече че на всѣки български жителъ и на жителитъ, и на дѣцата и на старцитъ пада се на глава 70—75 лева дългъ, а лихва и амортизация всѣки ще плаща най-малко 7 лева годишно. Лихвитъ ще ни поглъщатъ ежегодно до 20 милиона.

Ето защо желателно е поне тѣзи пари да се вложатъ въ производителни работи и прѣдприятия, та да могатъ лихвитъ да си плащатъ, а то инакъ скоро ще стигнемъ и задвинемъ и Гърция и Сърбия. За това и ний се радваме за внасянето на законопроектитъ изчислени въ края на тронното слово.

ПО УЧИЛИЩНАТА ТАКСА.

Чл. 8 отъ закона за народното просвѣщение гласи: началното учение е задължително и безплатно за всѣкитъ подданици на държавата (чл. 78 отъ Конституцията). А чл. 14 обявява, че „началното учение се получава въ дѣтскитъ и въ основнитъ училища“.

Споредъ сѣщитъ този законъ, основнитъ училища се раздѣлятъ на три курса, всѣки по двѣ години. Програмата на послѣдния курсъ се равнява въ всичко съ програмата на първия и втория классове на сѣднитъ училища, по която причина ученици, свършили пълнеят основенъ курсъ, се приематъ безъ испитъ въ третия классъ на гимназията. Щомъ е така, въ градоветъ, гдѣто има гимназии или сѣдни основни училища, третия курсъ въ основнитъ училища тамъ става излишенъ, и дѣйствително не е откритъ и нѣма да се открива, понеже ученицитъ отъ втория курсъ ще постъпватъ направо въ първия классъ.

Обаче чл. 146 на закона казва: „ученицитъ въ сѣднитъ училища внасятъ

годишно по 8 лева училищна плата за долния, и по 12 лева—за горния курсъ“. А споредъ чл. 115 и общинскитъ сѣдни училища се водятъ въ всѣчко по указанията на сѣщия законъ за държавнитъ сѣдни училища; слѣдователно, и тамъ се плаща.

Сега, като имаме прѣдъ видъ, че първитъ два класса на сѣднитъ училища не сѣ нищо друго освѣнъ горния курсъ на основното и че тамъ, гдѣто има сѣдни училища, нѣма горенъ основенъ курсъ, слѣдна, че хората, сѣ задължени да пращатъ дѣцата си въ сѣдното училище; а като имаме отъ друга страна изричното прѣдписане на закона и на конституцията, че основното учение е безплатно и задължително, ний намираме едно противорѣчие въ сѣщия законъ, защото съ чл. 146 налага плата за ученицитъ, които по необходимостъ сѣ задължени да свършватъ горния курсъ на основното учение въ първитъ два класса на сѣдното училище.

Това противорѣчие на закона нае справедливо налага съ плата за основно обучение на дѣцата единствено, защото въ тѣхния градъ има сѣдно училище. За да се отмане тѣзи несправедливостъ и това противорѣчие и да може да има всичката си сила и всичкото си благотворно влияние чл. 8 на закона, както и чл. 78 на Конституцията, нужно е да се поправятъ чл. 146, като се прибави, че отъ учението въ първия и втория классове на сѣднитъ училища, като съставляюща горния курсъ на основното учение, ученицитъ се ползватъ безплатно.

Може да се направи и противното, като се постанови, щото за горния курсъ на основното учение да се плаща сѣщо както се плаща и въ първитъ два класса на сѣднитъ училища, но ний сме категорически противъ подобно нѣщо, и намираме за най-полезно и цѣлесобразно първата поправка.

ЮРИДИЧЕСКА АРЕНА.

Нѣкои забѣлжки върху закона за нотариуситъ.

Мислимъ, ще е отъ полза, ако естатъ въ закона за нотариуситъ нѣколко извѣщения, които ще наложимъ тукъ навсе споредъ нумерата на членовитъ на голя законъ. Чл. 1 предвижда, да се назначава при всѣки Окрѣженъ Сждъ по единъ нотариусъ, но, въпрѣки туй, ето, на пр., при Софийски и Окрѣженъ Сждъ имъ двама нотариуси, колкото е необходимо, да има сѣщо поне въ Варна въ Русе и Пловдивъ. На чл. 11 добръ би било, да се направи едно допълнение, чрезъ което да се узакони, щото всѣки възикателъ, по удостоверение отъ Сждебни Приставъ, у който е поднесълъ испитъ, или и другъ, да може да получава съвѣти, да ли извѣстна недвижимоствъ е сводна отъ ипотека или отъ озбрана. Защо да се държатъ всѣкога тайно тѣзи нѣща, когато трѣбва да се дава възможностъ на възикателитъ, да не обръщатъ възикането си върху таквитъ недвижимостви, които не сѣ или сѣ престанѣли сѣ собственичествъ на длъжника имъ, които, ако се опишатъ, възикатъ самовластнитъ процесъ за вдигане възбратъ? Недобросѣветнитъ длъжници неказватъ имотитъ си на своитъ длъжници, а ги отчуждаватъ, щомъ нагубятъ окъчателно предавания ервчу тѣхъ искъ. Возикателя, като нѣма отгдѣ да узе за туй наздраво, заявява на Сждебни Приставъ, и той описва едикъ дълж-

никова му недвижимоствъ, и ето трето лице предавява искъ, по който послѣ се осжда възикателя и на сумма разноска! (Чл. 1047 Гражд. Сждопроизводство.)

Чл. 24-й предписва, щото нотариуситъ или мировитъ сждии, които извършватъ нотарнални дѣла, въ всѣки случай не по-късно отъ три дѣна, откажъ е постъпило у тѣхъ заявление за извършване какъто и да било актъ (за продажба и пр.), да издаватъ нужния актъ, но, на практика, може да се каже смѣло, туй предписание, по независащи отъ волята на повечето нотариуси и мирови сждии причини, е било и ще си пребжде мъртва буква, ако не се вземе прѣдъ видъ указанията се до сега нужди: а) Да се назначаватъ повече писари, защото актоветъ искатъ писане. б) Да се издаватъ актове за покрити и не покрити стезания отъ отдѣлни книги и по отдѣлни нумера, защото само тѣ би могло едновременно двама писари да изпъняватъ актоветъ бланки, а сега трѣбва да работи само единъ писаръ, на пр., по продажби недвижими имоти, когато при двѣ книги, единъ писаръ ще изготвя актоветъ за продажби вѣдания, а други въ сѣщето врѣме отъ друга книга — актоветъ за продажби нива и други непокрити стезания. в) Необходимо е още, щото на актоветъ да се подписва само Нотариуса или Сждията, а договорящитъ се страни и свидѣлитъ, е до естатъчно, като се подписватъ, какъко стана туй и сега, на заявленията на продавачитъ и пр., когато се прави исповѣдъ (такрира). Неможе да се разбере, защо неперемѣнно да се подписватъ свидѣлитъ и на актоветъ, веднѣжъ като сѣ се подписали на заявлението, по което се прави съ неговитъ приложения, особено нотариално дѣло. На практика се случаватъ, на пр., такъвъ нѣщо: Купувача и продавача исповѣдатъ за сѣщията между тѣхъ покупка-продажба прѣдъ Нотариуса, въ присѣствие на свидѣлитъ, купувача брой при тѣ исповѣди покупната цѣна на продавача първия мисли, че нече е осигоренъ, между туй, продавача замислува за граница, или просто се помѣта отъ продажбата или даже продава другому имотъ! Случва се още, да умираатъ, или да напуцатъ града и подписавшитъ се на заявлението и написанитъ въ актоветъ свидѣтели, и Нотариуса се прицуждава въ такъвъ случай, да прѣвѣрява акта, като изиска нови свидѣтели! Често се пораждатъ и спорове за датата на извършване акта, като единъ нотариусъ поставятъ въ акта датата на даване исповѣдъта, ако и слѣдъ мѣсеци да извършватъ акта, а други поставятъ датата на дѣйствителното написване акта. Тѣзи спорове се разрѣшаватъ при туй нееднаково въ всѣки сждилица, на пр при искания за шефлики, като Върховниятъ Кассационенъ Сждъ е разяснилъ, да се счита мѣсечний срокъ, прѣдвиденъ въ чл. 1034 отъ Меджелето, за отваряние процесъ за шефлики, отъ дѣна на извършване крѣпостний актъ. Случаватъ се и такъви нѣщо: Продавача и купувача, за да парализиратъ на шефията правото му да купи той продавачата недвижимоствъ, откато е дадена исповѣдъта и сѣ внесени митата за извършване акта, заявяватъ, че се помѣтатъ, та да се не извършва акта, който, между туй, може нече да е изготвенъ! А слѣдъ нѣколко врѣме (дни или седмици) ето ви ново заявление за сѣщията продажба между сѣщитъ лица, само съ двойна или въобще значително по голѣма покупна цѣна, която като чуе шефията отвърща се вече отъ претенцията си за право предпочитане него да купи той недвижимоствъта. Ако да не

се изискваха пазенитъ днес излишни формалности, веднъж дадена исповѣдта, акта ще се извършва скоро-скоро, или поне ще се счита извършенъ Ако да имаше, на пр., една таквава машина, съ която минуто да се падаватъ актоветъ, щомъ дадена исповѣдъ за тѣхъ, не ли тогавъ, щѣше да става нито дума за спорове такъвизъ актове, а най вече по про-ажби недвижимости, за които главно е тукъ думата ни?

Членъ 33-й трѣбвало би да се уясни, защото днесъ нотариуситъ не *уизврждаватъ* наемнитъ договори за недвижими-ности, а само ги васвидѣтелствуватъ, ко-гато нѣкоя наемания, именно онѣзи, които трѣбва да сж задължителни и слѣдъ отчуждение недвижимостта, трѣбвало би да се извършватъ по крѣпостенъ редъ, т. е. както продажбитъ и даренията, като се вписватъ такъвизито наемания и въ запрѣтителната книга. Споредъ насъ, чл. 33-й би трѣбвало да се измѣни тѣй: Договори за наеманье недвижими-ности трѣб-ва да се извършватъ по крѣпостенъ редъ; ако такъвизъ договори сж извършени по частенъ редъ даже когато би били в-свидѣтелствувани нотариално, тѣ не сж задължителни за трети лица, които би станали впоследствие собственици на наетия имотъ по покупка или даренье. Наема като е продаване полувазѣнето на имота (чл. 405 и др. Межделето и чл. 327 законопроекта за задълженията и договоритъ отъ Авг. 1892), за туй про-даване, разбира се, ще се иска и об-щинско свидѣтелство, съгласно съ чл. 34 отъ закона за нотариуситъ. Отмѣненъ чл. 328 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, мислимъ, е по-пълненъ.

Чл. 57-й, споредъ туй, което гово-рихме при забѣлжката ни за чл. 24-й, трѣбвало би, мислимъ, да се редактира тѣй: Проекта на всѣкий крѣпостенъ и ипотеченъ актъ договоритъ се страни валагата точно въ писмено заявление до нотариуса или мировий сѣдия, който ще извърши акта; туй заявление като се прочете на страницитъ прѣдъ свидѣте-литъ, то се подписва отъ послѣднитъ и нотариуса или сѣдята; събиратъ се ту-таки слѣдуюмйтъ мита, слѣдъ което до-говора се счита вече за окончателно свѣр-шенъ. Днесъ всѣкий почти счита, на пр продажбата на недвижимостта, свѣрше-на бевѣзвратно, като е дадена испо-вѣдта и е броена покупната цѣна, но колко купувачи пострадватъ, вслѣдствие откаване на продавача да иде да под-пише акта, когато се изготви слѣдъ нѣ-колко дни, недѣли или даже мѣсеци, или поради умирање на продавача!

(Слѣдва)

СЕДМИЧНИ БЪЛѢЖКИ

Вжтрѣшни.

— Сръбский кавалерийски капитанъ въ остав-ка, г-нъ *Пера Райковичъ*, написалъ една брошу-ра на Сръбски: „*На какво можемъ да се надѣ-ваме отъ нашата конница въ прѣдстоящата или поне възможната на скоро война съ българитъ*“. Г-нъ Пера Райковичъ придружава брошурата си къмъ нашата редакция буквално съ слѣдното си писмо: „Господине Редакторе! Като прѣдста-витель на идеята, цѣльта на която е да отстра-ни враждата между сръбския и българския (два братски) народи и да ги единъ съ другъ обича, — който е желателно да се изпълне, вишето междусобно да свѣршитъ мечове, както за жалостъ нагледъжда че ще сторимъ, — честь ми е да замолюъ Васъ, да изволите да имате добротата, щото тѣзи книга въ знакъ на почи-танието ми да приемете.“

Едва ли трѣбва да споменемъ за приятното впечатление, което прави г. Райковичъ съ сво-итъ братски чувства въ едно таквовъ врѣме, когато всички политически и дипломатически

вярви се мѣжатъ искусственно да прѣдставятъ двата народа силно враждебни единъ къмъ дру-гъ. Случайтъ неохоримо твърди, че въ Сърбия обществената срѣда не е никакъ фанатизирана спрямо българина, както сжко е у насъ. И въ цѣлата си брошура г. Райковичъ макаръ и да говори за послѣдната война отъ нужда за мо-тиви и заключения, нийдъ не се срѣщатъ безсол-нитъ патриотически проклѣтти и въодушевени вѣдѣбни, а само хладнокрѣвно разгледанье на сръбската конница. — И заслужава да се проче-та въ арлитъ мисли на този кавал. капи-танъ. Брошурата може да се достави отъ авто-ра въ Нишъ. Цѣна 40 пара динара.

— Въ брой 934 на в. „Свобода“ четемъ една статия „Двѣ думи по ливарството“ ко-ято напълно отговаря на нашитъ възглѣдове, само че ний ги разпростираме и върху държавата, а не само върху частни лица. Както е въ казан-ната статия.

— Тѣхни Ц. Височества Князътъ и Кня-гинята на 17 того отишле въ Пловдивъ.

— Въ арсенала на Австрийския Лондъ въ Триестъ се построявалъ, за смѣтка на на-шето правителство, едно параходче, което щѣло да служи за стационаръ на Княжеското Вѣл-гарско Агентство, въ Цариградъ.

— Съ Княжески укази сж утвърдени пра-вилницитъ на слѣдуюмйтъ дружества: на дру-жеството „Работа“ между шивачитъ въ Пловдивъ; На „Капница“ анонимно дружество съ ак-ции, основано въ Кара-Агачъ, Конушка околия имѣюще за цѣль земледѣлието и търговията; На анонимното дружество „Свила“ осно-вано въ Пловдивъ за свилена индустрия;

На „Хермесъ“ анонимно дружество съ ак-ции, основано въ Варна съ цѣль за пестене и търговия;

На „Щастие“, анонимно дружество съ ак-ции, основано въ Шуменъ съ цѣль за пестене; А на дружеството „Бжджщностъ“ основано съ цѣль за пестене въ Шуменъ се одобрява продължението за още три години.

— Въ брой 24 отъ 25 Октомврий на в. *Лѣча* четемъ една много умѣтна и много дъл-на статийка по закона на Народното Просвѣ-щение: тя заслужава да се прочете защото изка-за истини, които всички говоритъ помежду си, и които сж ясни като божий день, въ прѣдъ които нѣкоя си затварятъ очитъ, и не имъ се ще да слушатъ да се говори за тѣхъ. Въобще в. *Лѣча* може да се похваля, че пише съвѣстъ независимо и че много пати въ нежъ се срѣ-щатъ сериозни и дълни статии по нашитъ об-ществени работи.

— Въ брой 937 на в. „Свобода“, който получихме когато вѣстникътъ ни бѣше наре-денъ, е обявено двѣ контракта за сключа-ването на заемтъ отъ 142780000 лева отъ Лен-деръ-банкъ. Заемтъ ще се внася въ срокове чакъ до 1898 год. съ емисия срѣдне число 88% Погашението ще бжде 1% т. е. ще се исплаща въ разстояние на 100 години, а годишната лих-ва е 6% Заложени сж за гаранция на този за-емъ новопроектираната линия Шуменъ-София-Кю-стендилъ, линията Варна-Гусе и Бургаското и Варненското пристанище, въ всичкитъ имъ постройки и подвижни материяли. Ний сега набрзо не можемъ да дадемъ едно мнѣние по този контрактъ, защото не сме имали още врѣ-ме да го изучимъ добръ, само ни се струва, че излишно е между другитъ гаранции да се за-лага и Русенската желѣзница, когато взема ще отиде само за пристанищата и за голѣмата линия Каспичанъ-София. Нищо не се говори въ контрактъ дали България има право, когато намѣри възможностъ, да конвертира заема т. е. да го ликвидира и замести съ другъ по-ишо-сенъ заемъ или поне вжтрѣшенъ, защото въ разстояние на 100 години, кой знай какви ма-гоприятни за държавнитъ конгегъ условия би могли да се прѣдставятъ. Добъръ е чл. 7 шо-рѣдъ който тѣзи пари не ще могатъ да се жр-чатъ за друго освѣтъ за прѣдизначената имъ цѣль т. е. за постройки на желѣзници и при-станища. Този контрактъ ако не се потвър-дилъ отъ Народното Сѣбрание до 10 Ноемврий банкаса считала освободени отъ него, за това вече е внесенъ на разискване въ Камарта. Обръщамъ вниманието на г. г. прѣдставителъ и ги молимъ сериозно да изучатъ и обмислятъ тѣзи работи, защото касеа се да се впрѣне народа въ единъ огроменъ дългъ.

— Въ София се маелъ нѣколко деѣя синѣтъ на Руския въ Цариградъ посланникъ Нелидовъ, той заминавалъ за Букурещъ.

Мѣстни.

— Градския сѣвѣтъ е отетѣпилъ вче мѣстото искано отъ Министерството на Просвѣ-

щенето, за построяването на дѣвическата Гимна-зия. Това мѣсто се намира въ новата махла до Казармата състои отъ два квартала, и занимава една повърхност отъ 24,000 квадратни метра. Градския сѣвѣтъ, като е взелъ прѣдъ видъ че Гимназията ще бжде отъ голѣма полза и инте-ретъ за г. Варна, рѣшилъ даромъ да отетѣпи това мѣсто, а като се знае че тамъ мѣстата струватъ около 5 лева метра излиза че градътъ жертвува около 100,000 лева за дѣвическата Гимназия. Подобни пожертвувания заслужаватъ похвала отъ всички.

— Говори се че народнитъ учители въ градътъ ни не си били получили още платата за Септемврий. Когато се обръщали къмъ настоя-телството, то имъ казало че Министерството ще имъ плати; Когато отивали въ Конвекши-чеството, отговаряли имъ че нѣмали извѣстие отъ гдъ да имъ платятъ. То че рѣче на двѣ капи да слугуватъ. Чудно е наистина сѣдбата на народния учителъ, и не скончаеми види се било писано да бждѣтъ неговитъ терзания даже и при единъ законъ *chef-d'oeuvre*, какъвто е сегашния за народното просвѣщение.

— Учимъ се че надзирателката на тукаш-ния пансионъ при дѣвическата Гимназия Г-ца О. Стоенчева била прѣмѣстена като учителка въ въ Търновската Гимназия, а на мѣстото ѝ била назначена Старо-Загорската учителка Г-ца Тали-мова, послѣдната обаче се отказала отъ това мѣсто, тѣй щото сега за надзирателка на пан-сиона била назначена учителката отъ тукаш-ната дѣвическа Гимназия Г-ца Христина Ата-насова. Въ казанния пансионъ тѣзи година имало повече отъ 40 ученици, много отъ които степендианти. Отъ казанлатъ Гимназия учи-тель Г. Вълковъ, билъ примѣтенъ въ Софий-ската Гимназия; така щото имало още много вакантни мѣста и не занети часове, по които причина и занятията немогли да бждѣтъ редовни.

— Научихме се, че директорътъ на изло-женieto официално извѣститъ на г-да братия Фуртуна, притѣжатели на първата сапунена фабрика въ града ни, че се награждаватъ съ златна медаль I класъ за добротѣствени имъ сапуни, който сж изложими.

Нашитъ поздравления къмъ г-да братия Фуртуна.

— Както се учимъ, тукашната телеграфо-пощенска станция, по више распорѣждане, почнала да упражнява дѣйствиетъ си само до 5 часа вечеръ въ пощенското си отдѣление, защото нѣмало достатъченъ персоналъ за да може да държи пощата, отворена до по-късно, поне до 10 часа вечеръ! Това имаме случай да се научимъ и убѣдимъ отъ неприяемъето на вѣстника ни по-късно отъ 5 часа вечеръ мин-жлата Сѣмбота.

Въ нашия първокласенъ и търговски градъ вмѣсто пощата постепенно да улеснява съобщенията, които нѣма съмнѣние, все повече се развиватъ, ако глѣдаме общитъ статистики, — напротивъ се затрудняватъ! Може би, даже сжщитъ напръшенъ съставъ да се окаже недо-статъченъ и, още по-малко би, управлението на пощитъ иска да държи икономия именно тука, въ пощата. Хубавя икономия, наистина! Ний-мислимъ, обаче, че сжществуването на пощитъ не сж задължава отъ приходитъ въ тѣхъ, зацо-то пощескитъ всевъзможно леги съобщения даватъ другадъ ползата си.

Що ни се да върваме, че не ще се жл-жтъ 2-3000 лева за добавяни чиновници и за нареждане на отворена поща до тогавъ, да когато живъ свѣтъ пълне улицитъ ношно врѣме. Защо тѣзи прѣчка въ пощата, ако не е за врѣдната въ случая икономия.

Внѣшни.

Отъ Балканската агенция:

— Били разрѣшени на Унгарското Прави-телство още 1/2 милионъ франка за издѣлба-ване Дунавския каналъ при желѣзнитъ врата до Оршова. Всичкитъ работи по регулирането на Дунава щѣли да бждѣтъ свѣршени до края на 1895 год.

— Въ понеделникъ 14 того билъ пристиг-налъ въ Петербургъ отговора на Портата по визитата на г. Стамболова, и руското правител-ство било отговорило че счита въпросътъ за уравниенъ.

— На 17 сутренъта въ осемъ часа, при едно много добро врѣме, параходътъ „Олга“ отъ Габаринското Дружество, идущъ отъ Одесса влѣзълъ въ устията на Сулина, безъ да е взелъ нито даже исканъ позволение. Като му казали да се спрѣ, той продължилъ да върви, като нарушавалъ по този начинъ карантиннитъ

закони, които той знаелъ. Едвамъ слѣдъ чети-ри топовни вистрела, отъ които двата първи безъ гранати, отъ страна на романския стацио-неренъ параходъ „Олга“ се съгласилъ да се върне назадъ. Всичкитъ параходи въ карантин-на а сж въ свѣршенна безопастностъ въ приста-нището, и слѣдователно „Олга“ не може да се оправдава съ нѣманье безопастностъ, или съ лоше врѣме. Карантиннитъ мѣрки се налагаатъ, толкова повече че една телеграмма отъ сжщата дата извѣстява заражението на Синопското пристанище отъ Одески произходжения. По до-бо на това произшествие било станъло въ Августъ, Габаринската компания била тогава извѣстна за сериознитъ послѣдствия, които могатъ да произтекатъ за нейнитъ параходи отъ наруше-нието на карантиннитъ мѣрки.

А ний че прибавимъ, че това е едно отъ многото своеволия и бабантизми на рускитъ щомъ не сж въ Россия, и щомъ не се касае до руски закони.

— Телеграмма отъ Берлинъ казва че Гер-манския Императоръ щѣлъ да присѣтствува на свадбата на румжнския наследникъ, която щѣла да стане въ Сигмарингенъ на 1-й Януарий новъ стилъ.

— Испанското кралче оздравѣло. — Въ общо сѣбрание рудничаритъ отъ Кармо се съгласили да почне работата. Клемен-со взелъ задължение да дѣйствува да се амни-стиратъ осжденитъ, и да имъ намѣри работа другаде, ако не ги приематъ въ рудницата на Кармо.

— Ромжнския вѣстникъ *Timprul* пише: Бѣхме съобщили, че Министерството на външнитъ работи приготвява една *зелена книга* по дѣлото на Заппа.

Можемъ днеска да прибавимъ, че тѣзи книга ще съдържа, мѣжду другото, нѣкоя твър-дѣ интересни консултации на нѣколко отъ най-знаменититъ юрисконсулти на свѣта.

Консултантитъ били дадени отъ профес-сори по правото, на които имената сж както слѣдва:

Г. де Гнаистъ, профессоръ на факултета по правото въ Берлинъ, държавенъ сѣвѣтникъ;

Г. Шарлъ Вьостъ отъ Брюкселъ, адвокатъ, членъ на прѣдставителната камара, министъръ на правосѣдние и началникъ на католическата партия въ Белгийския парламентъ;

Г. Луи Ренолъ, профессоръ на междуна-родното право въ Парижския университетъ, и въ свободното училище на политическитъ науки, членъ на института на международното право.

Тѣзи трима учени юрисконсулти, на които авторитетността не подлѣжи на съмнѣние, биде консултирани върху една тема, тѣй да се каже, отвлечена, но съдържаща всичкитъ еле-менти по дѣлото на Заппа, безъ обаче да имъ бѣлъ означенъ специалния случай, за който се отна-сила тѣзи консултации. И всичкитъ трима се били произнесли по начинъ, който дава пълно право на Ромжния въ спрѣжването ѝ съ Гърция.

— Ромжнскитъ вѣстници казватъ:

В. Темпръ, който се получи тѣзи дни съ-държа една апатия върху прѣкъсването на дипломатическитъ сношения между Ромжния и Гърция, въ която незнанието на фактитъ се надпрѣварва съ злобата въ оцѣненитъ.

Ний не получавме този Френски листъ за да видимъ какво пише, но не се съмнѣваме, че за глѣда на Россия, той не ще се замисли да бѣла гущери и противъ воитъ латински братия.

Пишжтъ ни отъ:

ТРОЯНСКИЙ МѢНАСТИРЬ
„Успѣние Пр. Вородици“ До почитаемата
Лѣ 40 редакция на в. „Чер-
1-й Октомврий 1892 год. но Море“.

Въ почитаемий в. „Черно Море“ брой 59, колона 2, страница 3, е помѣстена дописка, съ която нѣкой си, „гражданинъ“ отъ Ловечъ се из-ява твърдъ неприлично за нашия сѣбратъ и по настоящемъ Управляющий Ловчанската Епар-хия. „Гражданинътъ“ му приписва нѣкакви нрав-ственни недостатѣци, които се дадець отъ почте-ния ни сѣбратъ. Въ състояние сме, Г-нъ редак-торе, да докажемъ, че това е черна кѣвѣта, исквана само и само да компрометира прѣвъ висшето духовно началство и прѣвъ публичата почтенния тоя нашъ сѣбратъ, който съ нрав-ственното си повѣдение, еротѣсть и честность е спечелилъ любовта на цѣлото ни мѣнастирско братство. Негово прѣподобие истина си дожажда често по наше призование въ мѣнастирътъ за разгледанье и размисление на нѣкоя мѣна-стирски дѣла, и като опитенъ и вѣщъ да ни дава своето съдѣйствие, още повече и като кас-сиеръ на повѣренний ми мѣнастиръ, често пѣти

Бирата ти да бжде бистра и прѣсна, нито кисела нито извѣтрѣла; карай да ти ж даватъ само въ такива чаши, които сж уплаквани въ неподозрителна вода (въ нуждия случай съ ва-рона вода)

Горчиднитъ ракии често съдържаатъ аюбъ, дѣйствува въ слѣдствие на това като слабите-лно и сж опасни.

Минералнитъ води не сж опасни, ако тѣ сж дѣйствително отъ естествени източници или сж приготвени съ дистилирана вода.

Избѣгай да пишжъ неварено мѣлко!

Върху маслото или прѣното сирене може да се прихване болѣстния зародишъ, ако тѣ сж били приготвени набрзо до холероболни лица или сж били останени наоколо.

Вѣжъ плодове и зеленчукъ, сжко и велки и др. плод. само варени; избѣгай не вѣжъ нищо не варено или не печено, което се е типало (жажало) отъ чужди рѣцъ, извѣстни тебъ като недоста-точно чисти.

Земай припаси за вѣдене само отъ сигурно чисти мѣста за продажба. Избѣгай такива, ко-ито се намиратъ въ холерни мѣсти.

ПОДЛИСТНИКЪ.

ПРѣДПАЗИТЕЛНИ МѢРКИ ПРОТИВЪ ХОЛЕРАТА.

(Составени въ императорската санитарна дирекция въ Берлинъ)

1. Бжди благодаренъ въ врѣме на опас-ността; пази се отъ чрѣвѣтвенъ страхъ, за-щото той ще ти слуги здравия разсудкъ! Само ясно мислящиятъ човѣкъ може върно и спо-лучливо да прииспосби срѣдствата, които прѣд-пазватъ отъ опасността.

Пази чистота на себе си и около себе си! Прѣдпазливостъ, умѣреностъ, чрѣвѣтна чистота сж най-добритъ прѣдпазвателни мѣрки про-тивъ заболяванетоъ.

Пази си обикновенния, правилния образъ на живѣяне, избѣгвай тържествената и сборове-тъ на голѣмо множество хора.

Избѣгвай лѣковѣтъ до като си здравъ!

Посѣщавай болни само тогава, когато те иска твоята дължност!

Избѣгвай да се събирашъ и да общашъ съ лица, които идатъ отъ холерни мѣста!

Не напущай мѣстожителството си, за да избѣгнешъ отъ болѣстята; помни, че въ ж-туването си и на чуждо мѣсто при измѣни условия за живѣяне, можешъ по-скоро да се изложимъ на опасностъ, отъ колкото дома ти грижливъ еднакъвъ образъ на живѣяне.

II. Други прѣдмети, освѣтъ нѣща за вѣде и писне негурий до или въ устата си (на пр. прѣститъ си при прѣлѣстванье книги, дрѣжа отъ пера, металчески пера и др. под.)

Ний по възможностъ малко вода и сама-кава, за която ти си увѣренъ че не е подом-телна.

Не е подозрителна обикновенно чистата ва-рона вода, вода отъ дълбоки кладенци съ тѣ-би, вода въ добри затворени водопроводи, ко-го, ако и да е докарана отъ отворени води, бѣ е по-прѣди подложена на добра филтрация (процѣ-данье). (Малки домашни филтри, ако не се проб-наватъ често или да се прѣчиноватъ, по-вече ж вѣрѣдителни отъ колкото полѣзани.

Вода отъ рѣки, ями, (хендеци), басейни, отворени или съ тѣнка покривка кладенци, ко-ито сж набрзо до мѣста за помия или торъ (гюбре) въ холерно врѣме сж подозрителни. Вѣско мнѣние и плакненье, както и изливанье не-чиста вода набрзо до кладенцитъ може да бжде опасно за здравьето.

Подозрителната вода, когато болѣстята владѣе или е набрзо, може да се употребава за пиенье, мнѣние личето, за чистене устата, за уплакване сждовѣтъ за вѣдене и пиенье само слѣдъ нѣколко минутно варенье. Чрѣвъ варенье убиватъ се болѣстнитъ зародиши; обаче слѣдъ дѣлто оставанье безъ употребленье могатъ да се появѣтъ нови зародиши.

За да бжде вкусна варената вода, туря се въ една чаша вода (1/4 литра) колкото на върха на ножа трига (вишенъ камѣкъ или 2 капки чиста солна киселина).

Дрѣжъ водата въ чисти сѣдове!

Чай, кафе и какао сж позволени питиета,

сжко и добра бира и чисто вино.

Пази се отъ ледени и твърдѣ студени пи-тиета.

става необходимо неговото дожаждане; слѣдователно, елѣвтитъ, които му се нанасятъ отъ безименни „гражданинъ“ си нѣматъ мѣстото. Що се отнася до сливовицата, която „гражданинътъ“ подхвѣта въ дописката си, и това е елѣвета, защото всѣко е свободно да продаде, или не, собственото си произведение.

Затова, молимъ почитаемота редакция да помѣсти настоящето ни въ единъ отъ най-близкитѣ броеве на вѣстника си, за да се оглѣдатъ елѣвтитѣ и прѣстанатъ да хулиятъ честнитѣ, почтенитѣ и заслуживни на църквата ни лица.

Приемѣте дълбоко ни къмъ Васъ почитание и сме

Игуменъ на Троицкитѣ манастиръ со всею во Христѣ братиею.

(м. печ.) Архиман. Макарий

Б. Р. — Г-нѣ доимоникѣтъ ни пишете и и други работи, за които уважаемитѣ Игуменъ не споменува нищо, а ходенето често въ манастири и продаването на сливовица, — нѣща, които сж споменили само за причини на отектвующия надзоръ въ Епархията — и Н. П. Игуменътъ ни най-малко не отказва.)

Добричъ Въ с. Икнджелий (Добрич. Окол.), както ни разказватъ тамошни хора, ето казано са е случило: Нѣщо прѣди двѣ недѣли, единъ отъ тѣхнитѣ съселени трѣгнѣлъ съ коня да иде на друго село по своя работа. Трѣгнѣлъ и не се върналъ. Чакъ на 10-й день единъ овчаръ отъ сжщото село намѣрилъ само главата му въ гората около селото.

Прѣди една седмица избѣгватъ двама арестанти отъ тухашини затворъ. Съборена била както казватъ, стѣната на затвора. Арестантихъ сж прѣмѣстили въ друго помѣщение.

Изъ града се прѣска слухъ, че тухашини Околийскитѣ Лѣкари хванали едно пише съ цѣръ. При направения анализъ въ тухашината Аптека указало се, че този цѣръ билъ отровенъ. Той се е давалъ отъ една баба-акушерка на жени изъ града. Защо — не ми е извѣстно. Пишетъ сж писмо отъ лѣкаря било пратено Г-ну Окол. Началнику.

Пловдивъ. Тухашинитѣ власти сж взели, да кажатъ, въ своите мѣрки, или по-добре продаждатъ да взиматъ за прѣдпазване отъ холерата. Едно нѣщо върху което се не обръща внимание е това: Пловдивъ прѣзъ миналата есенъ се снабди съ балканска вода, слѣдователно, отървахме се отъ маричната вода, която като приминую прѣзъ разни градове разбѣжда и носи съ себе си испражненията на множество болни и здрави хора. Когато нѣмахме вода, нейсе, това се търпеше; но сега? — Тухашината гимназия се дезинфектира, а вода ученицитѣ пийтъ отъ . . . Марица. Каква полза тогазъ отъ дезинфекция и прѣдпазвания? — Вѣрваме че ще се вземе въ внимание, та да се прокара единъ каналъ, който много нѣма да коштува.

Прѣзъ настоящата учебна година, неизвѣстно по какви причини, изъ гимназитѣ е изхвърленъ русскитѣ езикъ. Признато е че българскитѣ ученикѣ най-лесно усвоява русскитѣ езикъ, като билиятъ до българскитѣ, а пъкъ сега той се изхвърля отъ гимназитѣ. Освѣтъ това, макаръ че сега имаме нѣкои учебници на българскитѣ печатани отъ такива то за горнитѣ власовѣ, но други още на руски се употребяватъ като Алгебра-та Давидова, Малиничъ и Вураничъ, и пр. като е така, едно е необходимо: каква е цѣлата на изхвърлянето на горнитѣ езикъ. Азъ вѣрвамъ че литературата нѣма нищо общо съ политиката. Ученицитѣ отъ IV-й класъ на горѣ — сж изхвърлянето на русскитѣ езикъ като учебенъ прѣдмѣтъ — не само че губятъ, нѣ и тѣзи часове поне да се замѣстятъ съ нѣкой другъ прѣдмѣтъ, а не на день да иматъ сръдно отъ 3—4—5 часа най-много. Признато е до сега че гимназитѣ сж искривали до сега ученици, които слѣдъ като сж свършвали VII-й класъ, сж владѣли добръ русскитѣ езикъ и сж извличали голѣми ползи за развитието на своитѣ още жадни за наука умова. Като е тъй, не трѣбва да изхвърляме ползването. Ний мѣжмъ и трѣбва да се пазимъ отъ всички наши неприятели, които искатъ да погазиатъ развитието си като самостоятелна държава, но това не значи да не изучаваме езикътъ имъ и да не се ползуваме отъ тѣхната литература.

А. Д. С.

Шуменъ. Гроздобера у насъ се свърши. Лозаритѣ много се усилени, защото ширата се продава нечувано евтино; една када, която съдържа 15—18 ведра шира (едно ведро Шумненско съдържа 22 оки), се продава 10—12 лева!

— На 12 того, въ селото Горний-Инджикъ, Шумненска околия, двама овчари — Станю Продановъ и Костадинъ михайловъ — се скарали по мѣжбу си и работата дошла до бой съ криващи. Последния издѣзалъ по-силень и съ единъ ударъ убилъ Ст. Проданова. Виновния се намира въ рѣцѣтъ на властѣта.

— По распоряждането на Главната Санитарна Дирекция, пазаря, който ставаше до сега въ градътъ ни, въ „Кумиръ“, да въ бѣждѣще ще става вънъ отъ градѣтъ. Съ тѣзи мѣрки, вѣрваме, че съвсѣмъ ще се прѣбратятъ источнитѣ на нечистотитѣ въ градѣтъ ни.

Единъ.

„ЕДИНЪ СКАНДАЛЪ“.

Въ 62-й брой на вѣстника ний дадохме статия подъ горното заглавие и тя е прѣсна въ умовѣтъ. Този пакъ даваме мѣсто на отговора отъ г-на Д. Маринова, директорътъ на Русеската гимназия. Г-нѣ Д. Мариновъ иска, по закона, изгърната страница на вѣстника ни, но ний, като вѣрваме че той не ще претендира настоятелно това неважно за него правило на закона, защото цѣлата му ще да е само да се прочете непрѣменно отговорътъ му — не си направихме неприятелността да разваляме системата за изложение материята въ вѣстника. Въ всѣкой случай, ако това е желанието на г-на Д. Маринова, ний ще платимъ за туй глоба отъ 50 до 100 лева. Ний отстъпваме първото си мѣсто само на присъди, още повече, че журналистическата практика въ България е общо такава.

Ето отговорътъ:

До Господина Редактора на в. „Черно-Море“.

Въ брой 62-й отъ „Черно-Море“ редакцията е помѣстила една статия подъ заглавие: „Единъ скандалъ“, въ която статия се хвърля какъ върху моята личностъ и върху моята обществена дѣятелностъ.

Съгласно чл. 10 отъ „Закона за печата“, нека редакцията на „Черно-Море“ благоволи да помѣсти на указаното отъ закона мѣсто и въ указани срокъ тия ми нѣколко редове, които ще послужатъ като опровержение на писаното и като освѣтление на работата. Туй правя за моитѣ другари и приятели и за публичното мнѣние. Първо по писмото на бившия писаръ Т. Ст. Вълчева.

1-о. Не е вѣрно че азъ съмъ „спекулиралъ съ държавнитѣ училищни пари за моя лична полза“. По тая точка сжщността на работата ето каква е.

По напечатването на етнографическитѣ трудове подъ название „Жива-старина“ азъ съмъ зиналъ отъ банкерската каца на брат. Симеонъ въ Руссе пари, било подъ лихва (по крупна сума) било въ заемъ (по малки сумми). Когато съмъ получавалъ, било отъ М-то на Провѣщението отпуснатитѣ субсидии (600—1200—1500 лева), било отъ продаденитѣ книги, внасалъ съмъ тия пари сръщу вземенихъ и тѣхъ въ тефтеритѣ е имало отворена партида на мое име.

Понеже въ дирекцията нѣмахме каса, то случвало се да внасамъ въ сжщата кантора на схранение и училищни пари, но то е бивало всѣкога за кратко време и всѣкога запечатени въ торба.

Само прѣзъ 1890—91 учебна година прѣзъ м. Септемврий, като поставяхъ отъ училищната такса по-големички сумми, а нѣмахме гдѣ да ги кажатъ, проваждахъ отъ тия сумми (около 4200 лева) всѣкой день, колкото се съберѣхъ, въ кантората на бр. Симеонъ пакъ на съхранение. Тия сумми стояхъ въ кантората до края на м. Ноемврий. Како неискажъ да ги държатъ напразно, бр. Симеонъ ми брѣхъ и лихва, за дѣто сж стоили въ тѣхната кантора спорѣдъ приетия отъ тѣхъ редъ, суммата 35 лева и 05 ст., които е записана въ приходната книга подъ №. 267 отъ 1891 год.

Ето туй е моето спекулиране съ държавнитѣ училищни пари за моя лична полза.

Бѣлжика: Изложено то въ първата тая точка опровержение прочетохъ; то е вѣрно сжщността на работата. Паритѣ, които сж внасяни незапечатани сж записани на партидата на г-на Маринова, безъ да знаемъ какви сж тия сумми. Сжщо е и съ последната сума 4200 лева.

Брат. Ст. Симеонъ.

2-о. Не е вѣрно че съмъ спекулиралъ съ дърва, купени съ държавни пари за своя лична полза.

Отъ складътъ на дружеството: „бр. Симеонъ, Петровицъ и Ионовъ“ съмъ зиналъ дърва за гимназията, за домохъ си, а зинали сж по нѣкога и нѣкои оръ учителитѣ и служитѣтъ училищни на основание на моитѣ записки до рѣшено складъ. За всичкитѣ тия земени дърва прѣдъ складътъ съмъ отговарялъ азъ, а суммитѣ съмъ прибиралъ отъ учителитѣ и служитѣтъ.

отъ мѣсечнитѣ пль заплати и съмъ внасялъ въ складътъ. Дървата, вземени за гимназията съмъ плащалъ отъ суммитѣ, отпускани за тая цѣль отъ Министерството, а тия вземани за моя домъ — отъ моитѣ собствени пари. Туй се вижда и отъ тефтеритѣ на склада и отъ показанитѣ на служитѣтъ. Кѣлѣвническото донесение отъ Т. Вълчева за нѣкакво спрѣканье между мене и Г-на Ионовъ за лѣкави си стѣнжени дърва, които съмъ искалъ да ги запишѣтъ за смѣтка на гимназията, а тѣ сж вземени за дома — е съвършено невѣрно. Таквъ споръ между мене и Г-на Ионовъ никога не е бивалъ. Споръ между мене и складътъ или Г-на Ионовъ помнихъ азъ една стѣнжана дърва, вземена отъ складътъ отъ бившия писаръ Ангелъ Мариновъ отъ Търново безъ мое знание, съ фалшифицирана записка ужъ отъ мене. Складътъ искаше тия дърва да бѣждѣ заплатени или отъ мене, или отъ гимназията. Съ писмо подъ №. 1351 отъ 24 Окт. 1891, азъ увѣдомихъ складътъ, че нито азъ, нито гимназията сме длъжни да заплатимъ тия дърва. Какво е станало послѣ, менъ е неизвѣстно. Ако сж заплатени тия дърва отъ гимназията, туй е станало погрѣшно, а не съ зла умисль и тая сума 52 лева ще се върнатъ, или отъ склада или отъ мене, който съмъ допусналъ неволно тая грѣшка.

Ето туй е и моето спекулиране съ държавни дърва за моя лична полза.

3-о. Третата точка отъ писмото на Вълчева, че азъ „цѣли три години съмъ отоплявалъ и освѣтлявалъ къщата си отъ топливото и свѣтилото на гимназията, което съмъ вземалъ винаги по нощемъ“.

4-о. Четвъртата, че азъ съмъ „присвоилъ отъ гимназията: ламби, столове, пердеса, препарирани птици и други покжични мобили — сж подкѣрпени, казва Вълчевъ, отъ показанитѣ на училищнитѣ службѣ и отъ собственитѣ ми слуга нѣкой си Петко Ивановъ“.

Върху третата точка сжщността на работата ето какъ стои: Прѣзъ зимата 1891 г. живѣяхъ въ къщата на г. Иорданова; понеже той бѣ прѣмѣстенъ въ София, то майка му телеграфически прѣзъ г. на Михаилъ Х. Костовъ ми бѣ заявила да испразднѣ къщата. По тая причина азъ бѣхъ принуденъ да тражъ нова каца. Тѣмъ около туй врѣме и дървата ми бѣхъ се свършили. Като тражехъ нова каца и като незнаехъ още кѣдъ ще се селѣ, азъ стоварихъ купенитѣ дърва въ гимназията. Послѣ, като намѣрихъ каца въ г-на Иосифа Р. Цанкова, прѣнесохъ тамъ и дървата. Сжщото бѣ и съ половинъ тоя въглияна.

Туй обстоятелство дало храна на кѣлѣвническитѣ доноси на Вълчева и неговитѣ другари.

Че това е вѣрно, азъ бѣхъ навелъ показанитѣ на училищнитѣ службѣ: Тодоръ Даневъ, Дечу Великовъ, Аврамъ Минковъ и Иорданъ Минковъ; но, едно че опровержението ми и тѣхъ дълго, че стане още по-дълго, а друго, че, додѣто съмъ директоръ, а тѣ сж службѣ при гимназията, азъ неискамъ да се ползувамъ отъ тѣхнитѣ показания.

За да оборжъ кѣлѣвническо невѣрния пасажъ отъ писмото, че азъ „прѣзъ цѣли три години съмъ отоплявалъ и освѣтлявалъ къщата си отъ топливото и свѣтилото на гимназията, което съмъ вземалъ всѣкога по нощемъ“, азъ бѣхъ имѣлъ извлѣчението отъ тефтеритѣ на склада за дърва на дружеството: „Брат. Симеонъ, Петровицъ и Ионовъ“, отъ което шѣше да се види, че азъ съмъ брѣилъ за дърва, земени за мене лично 295 лева, а башка отъ селскитѣ дърва; цѣхъ да дамъ извлѣчение отъ книгитѣ на Фр. Брокса, отъ което шѣше да се види, че за каменни въглияна, само отъ него земени, съмъ платилъ около 260 лева, а башка отъ Яни Пеци Томадисъ, Дебелевъ и други; цѣхъ най-послѣ да дамъ извлѣчение отъ книгитѣ на Георги Р. Цанковъ и Сие, отъ което да се види, че за газъ, земенъ само отъ него за мене лично, съмъ платилъ суммата повече отъ 100 лева, а башка дѣто съмъ зиналъ отъ край Дуназа отъ гемнитѣ които идѣтъ съ газъ отъ Батумъ — казвамъ шѣхъ, но туй оставямъ за друго мѣсто, за да не би опровержението ми да стане прѣдълго.

Върху четвъртата точка сжщността на работата ето какъ стои: Азъ бѣхъ назначенъ за Директоръ на Русеската гимназия прѣзъ мѣсецъ Октомврий 1888 г. и пристигнахъ въ Руссе на 18 Октомврий. Наскоро хванъ зимата и менѣ бѣ невъзможно да си прѣнесъ мобилитѣ. Прѣзъ зимата на Димитровъ день (моя именъ день), Коледа, Нова година и Великденъ, съмъ зиналъ отъ гимназията: столове, маси, ламби на и пердеса, но ведѣга сж връщани пакъ въ гимназията, туй съмъ и по послѣ. Повече нѣщо: азъ съмъ давалъ столове и на нѣкои отъ учителитѣ на тѣхнитѣ именни дни, като на Г-да Т. Веневъ, Д-ръ Н. С. Бобчевъ, Димо Сѣвдовъ и други, и туй съмъ правилъ съ пълно сознание, че азъ не правя никакво прѣстѣпление. Не съмъ освоилъ нищо, защото не можѣтъ да бѣждѣ освоени нѣща, които се записани въ инвентарната книга и азъ отговарямъ за всѣкога изгубена вещь.

За тия крадени отъ мене: дърва, каменни въглияна и мобили, Вълчевъ, като го испадихъ бѣ написалъ въ Министертвото едно кѣлѣвническо писмо въ което бѣ изложилъ сжщитѣ и още по-тѣжки обвинения. Министерството съ прѣдписанието си подъ №. 316 отъ 17 Януарий 1892 г., като поспати прѣписъ отъ туй писмо, поиска ми обяснения. Тия обяснения азъ дадохъ съ рапорта си подъ №. 128 отъ 29 Януарий с. г. Тѣ сж сжщитѣ, каквито сж и тука. На тоя рапортъ Министерството благоволи да ми отговори съ прѣдписане №. 2517 отъ 12 Марта сжщата год. Въпросътъ се считае за свършенъ, когато Прокурорскитѣ надзоръ при тухашната Апелация завѣде слѣдствено дѣло. Азъ бѣхъ изложилъ цѣлата тая прѣписка буквално, но мѣстото не позволява. Туй че сторжъ обаче въ четвъртата книга отъ „Жива-старина“.

Въ тая четвърта точка има ново обвинение: „че съмъ освоилъ и препарирани птици“. За туй обвинение оставямъ да отговори г-нѣ Ю. Шумлянскитѣ, бившия препараторъ при гимназията, а до тогава приятелитѣ нека жамѣтъ туй: Г-нѣ Шумлянскитѣ по своята добрина бѣ препариралъ частно нѣколко птици и ги бѣ подарилъ на синѣтъ ми Кръсто.

Тия сж птицитѣ които съмъ ограбилъ.

Ето моитѣ кражби на училищни дърва, каменни въглияна, държавни пари и училищни мобили.

Въ тая сжща точка има и трето обвинение: *възрзу моята учебна дѣятелностъ*, което обвинение се подкѣрпѣло било отъ показанитѣ на мнозина учители, чиновници и граждани, но не се указватъ, понеже не сж доказани съ нуждитѣ аргументи (?). Като се изоставя туй обвинение за по послѣ, то азъ си жаждѣмъ правото да отговоримъ по-послѣ. Само едно че спомѣнѣмъ тука: ако има дѣйствително учители, които сж се наели да ме обвиняватъ относително моята учебна дѣятелностъ, туй ще бѣде съвършено *постически* и *прибързано*, *Ибо*, за моята учебна дѣятелностъ и за тѣхната: компетентно е да се произнесе само нашето Висшечастство — Министерството.

Азъ свършвамъ съ писмото на Вълчева. Прѣди обаче да сключѣ тая частъ отъ своитѣ обяснения, азъ считамъ за нужно да притуржъ още и тѣзи свѣдения: Моитѣ обвинители (а въ сжщо врѣме допускатъ и като свидѣтели) сж: а) Т. Ст. Вълчевъ, който бѣ писаръ въ гимназията и бѣ исподенъ по неспособностъ и неакуратностъ (фактитѣ за туй сж подробно изброени въ приказитѣ ми №. 18 отъ 22 Септ. и №. 26 отъ 10 Окт. 1891 год.) б) Иванъ Джоновъ, слуга, който бѣ исподенъ по некоректство и измѣрлъ в) Петко Ивановъ, нѣкой си отъ служитѣтъ ми, за когото сега се сѣчатъ, бѣ исподенъ, че искаше му се да стане ортакъ на всѣчко що е въ пондата и изнасяше навѣтъ на продава. И тримата сж хлапетанъ, безъ възпитание, а послѣднитѣ двама и улични гаменѣ, които се прѣпигаватъ съ пѣдница, да не кажъ друго нѣщо.

Сега тѣ цѣхъ да бѣждѣ поджедими, ако „служебътъ“ на почитаемия Прокурорскитѣ надзоръ не бѣхъ ги повикали като свидѣтели.

Сега прѣминавамъ къмъ втората частъ отъ статията „Единъ скандалъ“.

Въ опровержението си азъ ще бѣждъ краткъ. Нѣма аслъ какво да се опровергава.

Поч. Редакция на „Черно-Море“, за да напише и вмѣсти статията „Единъ скандалъ“ сж съдѣйствували, освѣтъ писмото на Вълчева, което писмо тя е замѣляла отъ 9 Августъ до 10 Октомврий, още и петѣтъ писма, които е получила отъ Руссе. И тия писма сж главнитѣ двигатели за съчинението на тая статия. На първото и второто писмо нѣма нищо да възражъ, понеже тѣ сж не касажѣтъ до мене. Само че забѣлѣжъ: Първо: Чудно е какъ една телеграма да се знае на вънъ отъ канцелирната на слѣбения слѣдователъ и друго: Г-нѣ Живковъ съвсѣмъ не е идвалъ тая година въ Руссе. Интересно е да се знажѣтъ имената на слушателитѣ, прѣдъ които е Г-нѣ Живковъ говорилъ приписванитѣ му думи. Редакцията на „Черно-Море“ морално е задължена да ги не замѣляти. На ли сме справедливи!

На третѣто писмо такожде не възражамъ, защото г. Бобчевскитѣ ще докаже туй прѣдъ Варнен. Окр. С. дѣ.

На четвъртото такожде не бѣхъ отговорилъ, ако пакъ се не споменавашъ моето име и моето дѣло; за което щѣло било да стане жѣртва едно лице.

Името на г-на Каназирскитѣ съвсѣмъ нетрѣбваше да се спомѣнва тука; но ведѣжъ спомѣнѣтъ и то въ свѣрска съ моето дѣло, право имамъ и азъ да кажъ двѣ думи.

Вѣрнѣтъ ли е страхътъ на Г-на Каназирскитѣ или нѣщо отъ народната пословица: „Дузелъ и негонемъ бѣга“, туй знае неговото начальство. Колкото до моето дѣло, той пѣмъ отъ що да се бои. Съвѣстно ли е и законно почнатъ слѣдствено дѣло сръщу мене на основание на нѣкакви „служебѣ“, той нека отговори прѣдъ свѣстѣта си. Истина той станѣ причина да се хвърли

Пазѣ се отъ прѣждване и отъ прѣпиване! Особено бѣди прѣдпазливъ, ако си наклоненъ къмъ диареа (арисскъ).

Не вѣтъ и не пий, докѣл си здравъ, нищо въ една сталъ съ болни! Помни, че тамъ мухи и др. подобни насѣкомѣ можѣтъ да прѣнесѣтъ болѣстния зародишъ отъ болнитѣ върху твоего ѣдене. Сжщо и цигаря въ къщата на болния може да ти придаде заразителния зародишъ.

III. Главата ти да бѣде гладна, тѣлото ти топло, краката сухи!

Живѣй и спи въ чистъ въздухъ! Пушенѣто не прѣдпазва отъ заразяване! Мий често рѣцѣтъ си прѣзъ дежа съ вода, сапуны и четки, особено прѣди да се доконешъ до прѣдмѣтитѣ за-ядене! Ако си се оцапалъ или си вземалъ въ рѣцѣтъ си подозрителни прѣдмети, то очисти (омий) рѣцѣтъ си най-напрѣдъ въ единъ разтворъ отъ 55 грама (около 4 супени лъжици) чиста, развадена съ вода карболова киселина въ единъ литръ вода (петъ процентенъ разтворъ карболова киселина) и ги омий тогава съ сапуны и чиста вода!

Въ холернитѣ мѣста не се капи въ рѣцѣтъ или въ басейнитѣ (гьоловетѣ).

Ползувай се отъ единъ обществень нуждинъ само въ нужди! Дѣскитѣ въ нуждинитѣ, които се посѣщаватъ отъ чужди лица трѣбва всѣкъ день да се истриватъ съ сапуна вода. Вземѣ половинъ кило сапуны на едно ведро топла вода. Ако ли нуждинка ти е посѣтенъ отъ подозрителни лица, то оплакни отвѣрстието на нуждинка съ прѣсно*) приготвено варовито мѣлко (1 часть негасена варъ на 4 части вода.)

IV. Заразителното вещество на холерата се намира въ испражненията на болнитѣ. То се залѣпа върху нечистото бѣлье или горни дрѣхи и може да се прѣнесе (заразата) чрѣзъ всичко което се докосва до подобни прѣдмѣти или испражнения, ако дане само посредствено и незабѣлѣзано е станало това докосване.

Испражненията отъ холеро-болни или по-доарени за болни отъ холера и оцапанитѣ отъ

*) Варовитото мѣлко оставено открито губи своето дѣйстви.

тѣхъ подове (дюшметата) и т. нат. очисти и направи безвѣрди посредствомъ обилно и най-малко едночасово дѣйстви (употрѣбление) на варовито мѣлко или хлоровитѣ разтворъ (20 грама хлороваръ на единъ литръ студена вода) или посредствомъ друго нѣкое опитано дезинфекционно срдѣство. Бѣлье, дрѣхи, постелни, покривки и др. под., а сжщо и други нѣща, които ти идѣтъ отвѣтъ отъ холерни мѣста, пращай добръ обвити и обвѣзани въ общественото, дезинфекционно учрѣждение! Ако такава нѣма наблизо, то натопи нѣщата 24 часа въ сапуна вода (1/2 кило сапуны на едно ведро топла вода) и тогава ги вари добръ!

Други нечисти прѣдмѣти очисти добръ съ поможѣтата сапуна вода, съ варовито мѣлко или разтворъ отъ карболова киселина! Ако ли това спорѣдъ свойството на нѣщата е неиспѣлнимо, то турѣ ги най-малко 6 деня на отворено, провѣтриво и сухо мѣсто, безъ да ги употребявашъ. Основателното просушване не благоприятствува на развитието на болѣстния зародишъ.

V. Ако ти се развили пицеварителната дѣятелностъ и се появи диареа (арисскъ) съ повърхнанье или често повдиганье (тошнага, прѣмалаване), то обърни се веднага къмъ доктора. До като той дойде, пий нѣщо топло, прѣпиши се съ възлѣненъ поясъ, сѣди въ стаята си; ако имашъ силни болки, легни си! За облекчение можешъ да испиешъ една чаша чай съ конякъ или ромъ. Храната ти да бѣде тогава супа, сжщо бисквитѣ или сухари отъ бѣлъ хлѣбъ безъ масло.

Ако имашъ запасъ отъ извѣстнитѣ (приготвени спорѣдъ прѣдписанието на доктора), холерни капки, вземъ отъ тѣхъ 20—30 капки на малко захаръ!

Бѣди благоразуменъ, даже когато си болѣлъ. Страхътъ и пѣзливостъта дѣйствуватъ гьбително върху тѣлесното и душевно състояние.

много калъ върху моето име и върху моята 20 годишна неопитна обществена дейност, било както учител, било както председател на сесията в Ломъ. Силистра и Русе било както Управител в Ломъ и Татар-Пазарджик, било както Директор в Русен гимназия, — казвам за туй аз не съм се жалил и няма да се жалю тук и сега.

Едно жалю: Г-нъ Канзирски да земе писар Вълчева, а за разилни или слуги Иванъ Джолова и Петко Иванов и слъд като разилжъ: Вълчовъ святаписарска дейност, а другитъ двама—своитъ способности да кататъ — та ги испъди — тогава да има единъ прокуроръ, който бж увървалъ на „судоветъ“, да видимъ могатъ ли се създа и за него слухове или не.

На петото писмо, което се касае до разилжаването на нѣкои учители отъ Руссен гимназия, отъ които незнамъ защо само нѣкои сж нарѣчени: списатели, редактори поети, когато тая титла заслужено трѣбваше да се даде на всѣхитъ — азъ нѣма що да отговарямъ, защото причинитъ за тѣхното прѣмѣстване сж известни само на М-ството. Да нѣма и туй прѣмѣстване нѣкаква свързка съ моето дѣло? Поне азъ незнамъ туй. Забѣлжва се въ туй писмо единъ малкъ курювъ. Учителътъ Трифоновъ фигурира като поетитъ отъ прѣмѣстването, когато той е посѣдния; другитъ се прѣмѣстива прѣзъ мѣсець Септемврий 1 10, а г. Трифоновъ се прѣмѣсти едвамъ на 4 Октомврий и то, както е казвалъ, по собствено желание. Авторътъ на туй послѣдно писмо не е знавалъ, види се, туй не е вчислалъ и г. Трифоновъ между пострадавшитъ, както и на Шумлянскитъ.

И тѣй: за да дойде Редакцията на „Черно Море“ до тамъ, та да каже думитъ: „Мариновъ е кракъ държавни пари и имущество и въ името на законитъ искаме да не мѣрси онова свято мѣсто — гимназията? гдѣто се готвятъ блжжи граждани“ и да склучи статията си „Единъ Скандаль“ съ възклицание: „Господине Министре! Вашиятъ директоръ въ Русе кракъ държавни имущества! Ще стои ли още той директоръ за срамъ на простотенето? Да не е „дѣръзъ“ това! Д. Мариновъ директоръ кракъ пари? — трѣбва да е билъ въ голѣмо душевно вълнение и да е ималъ голѣма вѣра въ обвинението. Да ли и посѣл тия ми обяснения г. Бобчевскитъ ще остане непоколебимъ въ първото си настроение и убѣждение, туй ми е неизвѣстно. Ако се разубѣди — хубаво; ако не се разубѣди пакъ хубаво.

Толкова доволно.

Благодаря на вѣстницитъ „Пловдивъ“ и „Свобода“, които се одържажъ на висотата на положението и не обинардважъ клеветническитъ статии, които бѣжж испратени и до тѣхъ. Благодаря и на ония мои другари и приятели, които при всичката калъ, която се хвърташе върху ми, останжж непоколебимо убѣдени въ моята правота.

Русе 15 Октомврий 1892 год.

Д. Мариновъ

То естъ: г-нъ Д. Мариновъ давалъ държавнитъ пари на съхранение у едни банкери, които не искали безъ лихва пари, а банкеритъ казватъ, че не знали, че тия пари сж държавни. Значи, г-нъ директорътъ ги пращалъ неофициално, както не би могло да бжде, ако ги внасъше въ държавната каса на съхранение. Кога сж записани лихвитъ на приходъ? Г-нъ Д. Мариновъ не знае, да ли сж заплачени 52 лева отъ гимназията за дърва по фалшифицирана расписка. Г-нъ Д. Мариновъ нѣмалъ единъ пътъ жилище и тогавъ купилъ си дърва та ги стварилъ въ гимназията, която му послужила въ този случай за лично употребление, само по казванѣто му. Г-нъ Д. Мариновъ вземалъ столове отъ гимназията на именния си и др. Господски дни за собствено употребление. За г-на Маринова сж лоши и раввалени хора всѣхитъ, даже и чиновници и сждни, които говоурѣли и вършили противъ него. По всѣка ифройностъ, въ другитъ гимназии не се испъжда и никой, защото не се чува лошо за директоритъ, а какво ли ще стане кате ги испъжджъ.

Г-нъ Д. Мариновъ не трѣбваше да негодува противъ насъ и да ни дава въ сждъ, нито пъкъ да нише такювъ нѣщо, каквото ни е написалъ. Ако той не бѣше тѣй важенъ общественъ дѣецъ, ний не бѣхме продумали. Нека даже бжде увѣренъ той, че ако сжджъ го провъгласи за невинентъ, ний пакъ съ чиста съвестъ сме готови да кажемъ, че назначеното слѣдствие, по което се вижда, че той е вършилъ беззакония, се е оказало неоснователно. До тогавъ обаче, ний се съобраваме съ това слѣдствие и желаемъ щото, всѣхити съзвѣки, които сж една твърдѣ опасна общественна язва, да се отстраняватъ, та такива коментариущи работи работи да иматъ каменитъ край. Това е такъвъ вжтрѣшенъ общественъ интересъ за нашето врѣме, щото и г. Мариновъ трѣбва да се съгласи, че ако бѣше на нашето мѣсто не щѣше да мига, толковъ повече, като хубаво знае, че явлениата общественни създаватъ примѣри, понятия и прави за всѣхитъ. Прѣдставете си, че при такювъ нередовно положение на една общественна личностъ, законътъ млчи! Тогава? Въспитателенъ примѣръ за чиновницитъ на държавата и за ученицитъ въ гимназията!!

Книжнина

НОВИ КНИГИ И СПИСАНИЯ.

Получени сж въ редакцията ни слѣднитъ нови книги и списания:

- 1) *Първа читанка за учение слѣдъ букваря*. Съставили: Д. П. Игнатювъ и К. Г. Петровъ. Трето прѣработено издание. — Цѣна 50 стот.
- 2) *Чему се можемо надати од наше кониче у прѣдстоичетм или бар можемъ скоримъ рату с бугарамъ*, и у мало речи како се ради и суди у нашой воисцѣ написао Пера Райкович. Ниш. 1892 г. Цѣна 40 стотин.
- 3) *Домашенъ Приятель* мѣсечно списание. Година IV брой 10 за Октомврий. Издава Българско Евангелско Дружество. Цѣна за година 3 1/2 лева.
- 4) *Сѣвѣлина*. Журналъ за наука, искусство и индустрия съ иллюстрации. Книга X и XI за Октомврий и Ноемврий.
- 5) *Сждебна библиотекъ*. И. Н. Минтова. Година пета. Книга IX за Септемврий.
- 6) *Изворъ*. Илюстрирано списание за учения и ученички. Книга X отъ 15 Октомврий.

Смѣсъ

15 милиона за филантропическа цѣль.

Въ Милано (Италия) умрѣлъ нѣкой си Просперо Мозе Лория, който завѣщалъ 15 милиона франка на едно Человѣколюбиво общество за да построи въ 1893 година една *Клини за работа* (casa di lavoro) спорѣдъ единъ нѣговъ проектъ, въ която клика щѣло да се дава работа, на онѣзи работници, които оставатъ безъ работа.

— *Морско чудовище*. Моряцитъ и пжтницитъ на Ливерполскитъ параходъ Ангела били подписали една декларация, спорѣдъ която били видѣли по край западния брѣгъ на Африка въ морето между Вей-бахъ и Логосъ, една морска змия, която имала двѣстѣ крака дължина, това чудовище безъ мѣжа изминавало, съ змеобразенъ вървѣжъ, шестъ мили въ часъ.

Варнен. Офицерско Събрание.

ОБЯВЛЕНИЕ

Понеже обявения въ в. „Черно Море“ брой 62 и 63 тържъ не състоя на 20 тови мѣсець то обявява се на интересующитъ се, че се отложж за 5 идущий Ноемврий тѣзи година условията сжщи.

Варна, 23 Октомврий 1892 г.

Варненско Офицерско Събрание.

2—387—1

„БЪЛГАРИЯ“

Първо Българско Застрахователно дружество въ г. Русе

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1946.

Управителний съвѣтъ на първото българско застрахователно дружество „България“ въ г. Русе, на основание чл. 52 отъ уставътъ, честь има да покани г. г. акционеритъ на **извънредно общо събрание**, което ще се държи въ г. Русе на 10-й идущий мѣсець Ноемврий т. г., часътъ по 10 прѣдъ обѣдъ, въ помѣщенieto на главното управление, за рѣшаване на слѣдующитъ въпроси по измѣненieto на уставътъ:

1). Измѣняване на чл. 2 и 4 въ смисълъ за разширение кръга на операциитъ на дружеството чрѣзъ въвеждане нови застрахователни клонове, а именно: застраховане за животъ, градобитнина и транспортъ по вода и по сузо;

II. Увеличаване на дружественний капиталъ съ 500,000 лева валтни, или съ 5,000 добавочни акции, който да служи за гаранция на клонъ за животъ, и одобрение условията на емисиията му;

III. Исхвърляние на забѣлжката къмъ чл. 13;

IV. Измѣняване срока за свиканieto на обикновенното общо събрание, прѣдвиденъ въ чл. 44 отъ уставътъ;

V. Измѣняване срока за погашение на учрѣдителнитъ разности по нововъведенитъ застрахователни клонове на дружеството, прѣдвиденъ въ чл. 63; и

III Измѣненieto, които трѣбва да станжж въобщо въ устава, вслѣдствие клонътъ за животъ.

При това управителний съвѣтъ счита за нужно да обърне вниманието на г. г. акционеритъ на слѣдующитъ извлѣ.

чения отъ уставътъ на дружеството:

Всѣхитъ акционеръ, който притѣжава десетъ акции, които даватъ право на единъ гласъ, има право да участвува въ извънредно общо събрание;

Никой не може да прѣдставлява единъ акционеръ, ако той самъ не е акционеръ.

Членовѣтъ на управителний съвѣтъ не могатъ да бжджтъ пълномощници.

Правото за гласуване се удостоверява чрѣзъ депозирание на акциитъ въ дружественната каса при **главното управление на дружеството въ Русе**, или при дружественнитъ агенти въ слѣдующитъ градове:

Григоръ Найденовъ — *София*. Стефанъ Нидѣлковъ и Сие — *Търново*. Бр. А. Паница — *Варна*. Д. А. Буровъ — *Гор. Орѣховица*. Хар. Ив. Палазовъ — *Елси Джумал*. Ангелъ Петровъ — *Свищовъ*. Х. Иванъ Димитровъ — *Тутраканъ*. Димитър Русевъ — *Силистра*. Минчо Пешовъ — *Севлиево*. Бр. М. Астарджиеви — *Карлово*. Търговското дружество — *Шуменъ*. Бр. Дрънски — *Пловдивъ*. А. Ив. Султановъ — *Габрово*. Хр. Поповъ и Сие — *Разградъ*. Бр. Никифорови — *Ловечъ*. Цановъ и Филиповъ — *Видинъ*. Кръстю М. Диловски — *Орхание*. Петко Пѣевъ — *Плѣвенъ*. Христо С. Ракиловъ — *Рахово*.

Г да акционеритъ сж длѣжни да депозиратъ акциитъ си въ горѣназначенитъ мѣста, най късно до 1-й идущий Ноемврий, съгласно чл. 17 отъ уставътъ

Срѣщу депозираниитъ акции на г-да акционеритъ ще се издаватъ специални удостоверѣния, които трѣба да бжджтъ прѣдставени отъ лицето, което ще вземе участие въ засѣданieto на извънредното общо събрание.

Русе, 6 Октомврий 1892 год.

Управителний съвѣтъ.

3—381—2

Одава се подъ наемъ и продава се

домътъ, който принадлежеше на г. И. Карловски, състоящъ долния етажъ отъ 3 стаи една готварница, една перачница и отъ едно помѣщение съ магазинъ, което може да служи за кантора (бюро), горния етажъ отъ 6 стаи. Намира се въ Варна, улица Бѣла No 106 на най-хубаво мѣстоположение на брѣгътъ на морето.

За свѣдѣния да се отнасятъ до г. Нисимъ В. Барухъ, агентъ на „Национала“ въ Варна, до г. г. Паничерски и Ранковъ, адвокати въ Варна, до главно-то прѣдставителство на „Национала“ въ София и до гл. вната дирекция на обезпечителното дружество „Национала“ въ Букурещъ.

(16—322—8)

„НАЦИОНАЛА“

ГЛАВНО ОБЕЗПЕЧИТЕЛНО ДРУЖЕСТВО

ВЪ БУКУРЕЩЪ

Донсяме до знанието на почитае-мата публика, че, тѣй като г-нъ И. Карловски прѣстанж да бжде за напрѣдъ агентъ на нашето дружество въ Варна, назначихме на мѣстото му г. Нисимъ В. Барухъ, който ще издава обезпечителни полици и инкасиранъе.

ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ.

(8—321—8)

ОТЪ СЖДЕБНИТЪ ПРИСТАВИ ПРИ ВАРНЕН. ОКР. СЖДЪ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2138

Подписанный Иванъ Данчовъ, Сждебенъ Приставъ при Варненскитъ окръженъ Сждъ, на 1-й градски Участъкъ, на основание чл. чл. 1004 1025 отъ Гражданското Сждопроизводство обявявамъ, че отъ послѣдното трикратно публикуване настоящето ми въ Вѣстникъ „Черно Море“, публичната продажба ще почне слѣдъ двѣ недѣли ще се продължава 31 день, и въ десетъ дни съ право наддавание 5% въ гр. Варна ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаще на Варненскитъ жителъ Петръ Янакѣвъ. а то е: Едно лозе отъ четри декара въ Варненскитъ лоза мѣстность назоваема „Малка Кокарджа“, между съсѣдитъ: Христо Щеревъ, Михалаки Януловъ и Х. Мани, първоначалната цѣна 120 лева, съгласно промѣненieto подписано отъ истецъ и отвѣтника.

Това имущество ще се продаде за

удовлетворение искътъ на Никола Атанасовъ отъ гр. Варна по исполнительний листъ No. 1360 отъ 6 Юлий на Варн. Град. Мировий сждъ състоящъ се отъ 212 лева и равноститъ по изпълнението.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката.

Интересующитъ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣхитъ присѣственъ день и часъ, въ канцелярията ми.

Гр. Варна, 5-й Октомврий 1892 год.

Сждебенъ Приставъ: **Ив. Данчовъ**
(3—379—2)

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2141.

Подписанный Г. Захариевъ помощ. Сждебенъ Приставъ при Варненскитъ Окрѣженъ Сждъ на II градскитъ участъкъ, на основание чл. чл. 1004—1010 отъ гражданско сждопроизводство обявявамъ, че двѣ недѣли слѣдъ трикратното публикуване настоящето въ в. „Черно Море“, ще почне публичната продажба и ще се продължава 31 день, слѣдъ това 5% въ 10 деня въ канцелярията си въ г. Варна ще продавамъ слѣдующето недвижимо имущество, принадлежаще на малолѣтното сираче Фатма Сюлюманова, а то е: I) праздно мѣсто отъ една съборна къща, състояща отъ 72 квадратни метра, находяща се въ гр. Варна; II) уч. подъ No 601, между съсѣдитъ: Амишю-гду Мустафа, Мустафа Ибрахимовъ и отъ двѣтъ страни пжтъ, върху обозначеното цо-горѣ мѣсто имало построени двѣ стаи, сж съборени и сега вмѣсто тѣхъ стаи материала отъ тѣхъ, състоящъ отъ камъни, керпичъ, гнили дървета, дѣски и керемиди. Оцѣнено мѣстото съ съборената постройка за двѣстѣ (200) лева.

Това имущество ще се продаде съгласно исполнительний листъ No 729 отъ 8 Септемврий 1892 г. на Варнен. Окр. Мюфтия.

Наддаванието ще почне отъ оцѣнката 200 лева.

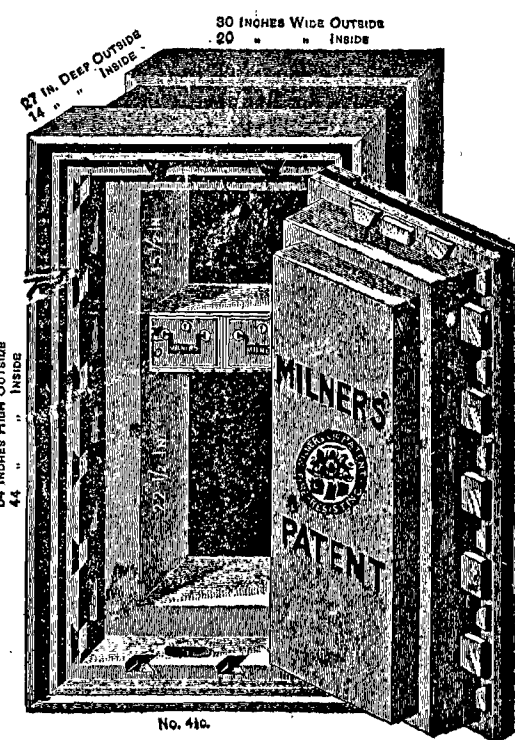
Интересующитъ се могатъ да виждатъ книгата по продажбата всѣхитъ присѣственъ день и часъ, въ канцелярията ми.

гр. Варна, 23-й Септемврий 1892 г.

П. Сждебенъ Приставъ: **Г. Захариевъ**.

3—366—2

ЖЕЛѢЗНИ КАСИ

отъ АНГЛИЙСКАТА ФАБРИКА

МИЛНЕРСЪ

Противостоящи и на насилие и на огънь, доказано чрѣзъ много случайни удостоверѣния. Единственни най-сигурни и здрави за търговци, банкери, алатары, адвокати и пр.

НАМРАТЪ СЕ ЗА ПРОДАЖЪ

Въ Русе: у главния прѣдстави-тель за България

СТЕФАНЪ А. ХАДЖОПУЛО

Въ София: у господа

КАЛЖПОВЪ И МАРКОВЪ

Въ Пловдивъ и Варна: у господа

З. А. ХАДЖОПУЛО и С^{ие}

Цѣни по разни величини отъ 9 до 350 лири Английски.

12—260—10